Пам'яті голодомору 1932-1933 «Біль серця»

Пам'ять – нескінченна книга...

Пам'ять народу України...

Щороку, наприкінці листопада Україна схиляє коліна перед мільйонами жертв Голодомору 1932-1933 років...

ВСП «Новоушицький фаховий коледж ПДУ»: студенти ДХ11 групи (куратор Мельник Ю.В.) та М21 групи (куратор Петришена О.В.) провели виховну годину в режимі он-лайн на платформі Google Meet, приурочену трагічній сторінці історії «Біль серця».

Спогади прабабусі студента М21 групи Бойчака Віталія, с. Ростоки Закарпаття: "У 1933 році померла моя сестричка..., їй

було лише три роки. Вона не кричала, не вередувала, а лише тихо просила їсти... Братів 7 і 12 років засудили за колоски. Мама і бабуся померли на моїх очах... важкі були часи»...

Шарпацька Олена, студентка ДХ11 групи згадує, що її розказував прадідусь: «За весну — вимерло пів села Жабинці. Із нашої сім'ї залишилось троє. В поле було нікому виходити, люди мерли, як мухи... Великий голод... з господи забирали все... виїзд за межі України було заборонено!»

Ми засвічуємо свічу пам'яті і низько схиляємо голови перед пам'яттю жертв Голодомору 1932-1933 років.

